

בית משפט שלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה אח'י

בפני כב' השופט נחום שטרנליכט

בעניין: זנוה (1984) בע"מ

התובעת

ע"י ב"כ עו"ד שמואל בריטלר

נ ג ד

1. שושנה אפרתי – ניתן פס"ד

2. מרדכי אפרתי

הנתבעים

ע"י ב"כ עו"ד אריאלה ברק

1

2

פסק דין (בנוגע לנתבע 2)

3

פתח דבר

4

5

6

7

8

9

10

11

12

13

14

15

16

17

התובעת שבפני, חברה העוסקת בייצור, יבוא ושיווק מוצרי פלסטיקה, הגישה נגד הנתבעת 1 (להלן – הנתבעת) ובעלה לשעבר, הנתבע 2 (להלן – הנתבע), תביעה לתשלום סך של 2,175,000 ש"ח. התביעה הוגשה בטענה, כי הנתבעת גזלה את כספי הנתבעת במשך שנים, תוך תרמית והטעיה וזאת במהלך עבודתה כמנהלת חשבונות אצל הנתבעת. נגד הנתבע נטען, כי יש לחייבו בהשבת כל כספי הגניבה, וזאת הן טכח חזקת שיתוף הנכסים והן בשל הנאתו מפירות המעילת.

ביום 4.12.08, בהעדר הגנה, ניתן פסק דין נגד הנתבעת על מלוא סכום התביעה. עתה נותר לדון בעניינו של הנתבע.

טענות הצדדים

טענות התובעת

החל מיום 27.10.03, שימשה הנתבעת כמנהלת חשבונות אצל הנתבעת.

בית משפט השלום בפתח תקוה

ת"א 5419-08 זנוה (1934) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 התובעת טוענת, כי בשל חסר כספים, שנתגלה באחד מחשבונות הבנק של התובעת
2 בערב ראש השנה תשס"ט, החליטה התובעת לבדוק ולנתח פעילות כספיות שבוצעו
3 אצלה. לשם כך, נעזרה התובעת ברואה חשבון ומשרד חקירות (להלן - החקירה).
4 החקירה העלתה ממצאים המורים, ולפיהם במשך תקופה ארוכה, כארבע שנים
5 לפחות, הנתבעת שלחה ידה בכספי התובעת והעבירה אותם שלא כדין לעצמה.

6
7 בכתב התביעה מפרטת התובעת את דרכי פעולתה של הנתבעת כדלקמן: הנתבעת
8 נהגה לבצע רישום פיקטיבי של פקודות בהנהלת החשבונות, כנגד ספקים שונים וכנגד
9 חשבוניות שלא נמצא להן כל תיעוד. ממצאי החקירה הצביעו על אי התאמות בין
10 המוטבים שנרשמו על ידי הנתבעת על גבי שיקים, שנמשכו מחשבון התובעת, לבין
11 חשבונות הספקים שתתבעת רשמה במסמכים השונים. לתובעת התברר, כי הנתבעת
12 נהגה ליטול לכיסה את כספי התובעת באמצעות שיקים מזוייפים, שנכתבו על ידה
13 לפקודת מוטבים שונים, שחלקם כלל לא היו קיימים במציאות, תוך זיוף חתימתו של
14 מר המרשלני - מנהל בתובעת ומורשה חתימה בה (להלן - מר המרשלני). הנתבעת נהגה
15 למלא בשיקים את שמות הנפרעים בעצמה ולחתום, כביכול בשם של אותם נפרעים,
16 חתימת היסב על גב השיקים והפקידה את השיקים בחשבונות בנק שלה. על פי רוב,
17 היו פעולותיה של הנתבעת בסכומים קטנים, יחסית, הואיל והנתבעת ידעה, שבבנקים
18 המסחריים לא נהוג לערוך בדיקה של התאמת חתימות להמחאות שסכוטן נמוך מ-
19 3,000 ₪.

20
21 התובעת טוענת, כי הנתבעת גזלה ממנה כספים בהיקפים אדירים וביצעה שלא כדין
22 וללא הרשאה עשרות פעולות בחודש.

23
24 אשר לנתבע, התובעת טוענת, כי הואיל ובמועד הרלוונטי למעשי הנתבעת, היו הנתבע
25 והנתבעת נשואים זה לזו וקיימו משק בית משפחתי משותף לאורך שנים, קמה חזקת
26 שיתוף הנכסים, אשר מכוחה יש להייב את הנתבע בכל חובותיה של הנתבעת כלפי
27 התובעת. בהקשר זה, התובעת מוסיפה וטוענת, כי הנתבע ידע על מעשי הגזילה, אך
28 בחר להסתירם תוך שגם הוא נהנה מפירות הגזילה במשך זמן רב. בהקשר זה מצביעה
29 התובעת על כך, כי הנתבעת והנתבע חיו ברמת חיים גבוהה, ערכו קניות משותפות,
30 ניחלו חשבון בנק משותף אליו הוכנסו כספי הגזילה, רכשו שתי דירות מגורים יחדיו -

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנה (1984) בע"מ נ' אמיתי שושנה אחי

1 אחת מהן מפארת במיוחד - ואף ביקשו וקיבלו משכנתא בצוותא, אותה שילמו ביחד.
2 בנסיבות אלה, מייחסת התובעת את האחריות למעשי הגזל גם לנתבע.

3

4 **טענות הנתבע**
5 הנתבע טוען, כי הקביעה, ולפיה מעצם נישואיו לנתבעת הפכו הרכוש והחובות של כל
6 אחד מהם לרכוש משותף בחלקים שווים ביניהם, הינה קביעה גורפת, המתעלמת מן
7 הדרישות הקיימות כדין בסוגיית החלת השיתוף בחובות. לטענתו של הנתבע, לא אחת
8 נקבע בפסיקה, כי אין להטיל על מי מבני הזוג את חובותיו של בן הזוג השני, מקום בו
9 מדובר בחובות בעלי אופי אישי טובהק, או כאשר החוב נוצר בגין פעולה כספית חריגה
10 של אחד מבני הזוג, או שמקורו של החוב בכיצוע עבירה - דוגמת מקרה דין.

11

12 עוד טוען הנתבע, כי הוא לא היה מעורב במעשי התרמית, לא גנב את כספי התובעת,
13 לא עשה בהם כל שימוש ואף אינו יודע, מה הנתבעת עשתה בכספים. לטענת הנתבע,
14 חי עם הנתבעת חיים סבירים למדי ושתי הדירות אליהן מתייחסת התובעת נרכשו על
15 ידו ועל ידי הנתבעת מכספים שלהם ולא מכספי הטעילה.

16

17 הנתבע מוסיף וטוען, כי לא היתה לו כל ידיעה על מעשיה של הנתבעת, והם כולם נעשו
18 מאחורי גבו. לטענתו, גם הוא נפל קורבן למעשי הונאה מצד הנתבעת בעניינים שונים
19 שהיו ביניהם, כמפורט על ידי הנתבע בתצהירו.

20

21 מטעמים אלו, מבקש הנתבע לדחות את התביעה נגדו.

22

23 **דיון והכרעה**

24 העובדות כפי שנפרשו בפני וטענות הצדדים כפי שפורטו לעיל, מעמידות בפני שתי
25 שאלות הטעונות הכרעה: האחת, הינה שאלה עקרונית - האם חזקת השיתוף בנכסים
26 בין בני זוג מקימה באופן ישיר ומידי שיתוף בחובות באופן גורף ללא אבחנה באשר
27 למקורו של החוב. ככל שהתשובה על שאלה זו חינה שלילית, יש מקום לבחינה, האם
28 הנתבע ידע על מעשי הנתבעת ונחנה מכספי המעילה, כך שגם עליו לשאת בחשבת
29 סכומי הגזילה.

30

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 עוד בטרם ניכנס לעומקם של דברים, יודגש, כי גם לשיטת התובעת, הנתבעת היא
2 שביצעה את מעשי הגזל וההונאה באמצעות זיופם של שיקים והפקדתם לחשבונות
3 השונים, כמתואר לעיל, ולא הנתבע (סעיף 1 לכתב התביעה; עדותו של מר המרשג
4 בעמ' 11 לפרוטוקול, שורות 6-8, שורות 18-19).

5

6

חזקת שיתוף הנכסים

7 ביום 22.8.96, נישאו הנתבע והנתבעת זה לזה. במהלך נישואיהם, נולדו לבני הזוג שני
8 ילדים (סעיף 2 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע).

9

10 הלכת השיתוף בנכסים בין בני זוג נשואים מוצאת את ביטוייה כבר בע"א 300/64,
11 מלכה ברגר ואח' נ' מנהל מס עזבון, פד"י יט(2) 240, 245:

12

13 "יחסים בין בני זוג החיים חיים משותפים תקינים אינם תמיד
14 מושגתים על הסכמים מפורשים ערוכים כדת וכדין. גם אין צורך
15 שיהיה הסכם מפורש בין בני הזוג על יצירת שותפות במה שנרכש על
16 ידי אחד מהם בכספי השני או בכספים משותפים לשניהם, וניתן
17 להסיק שותפות כזאת מכל נסיבות המקרה. בהעדר הסכם, או כאשר
18 לא ברור מה היתה כוונת הצדדים בזמן הרכישה, מייחס להם בית
19 המשפט את הכוונה שהנכס יהיה שייך לשניהם בחלקים שווים ...
20 מוכן שאם מוכח, כי בזמן הרכישה היתה כוונה שהרכוש יהיה שייך
21 לאחד מבני הזוג או משותף לשניהם אבל לא בחלקים שווים, כי אז
22 יש לתת תוקף לכוונה זו. אבל בהעדר ראייה על כך, חזקה עליהם
23 כשהם חיים ביחד ואינם שופרים על קו הפרדה ברור בין הרכוש של
24 כל אחד מהם, שהתכוונו לשותפות בחלקים שווים"

25

26 עצם קשר הנישואין מקים, איפוא, בהעדר ראייה אחרת, חזקה בדבר שיתוף נכסים בין
27 בני הזוג.

28

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוח (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 המסקנה לפיה הנתבע והנתבעת תזכונו לשותפות מלאה ביניהם, כאמור לעיל, אף
2 נובעת במקרה דנן במפורש וזאת מלשונו של הסכם הממון עליו הם חתמו בני הזוג
3 ביום 23.6.96 - נספח א לתצהיר עדותו של הנתבע (להלן - **ההסכם**).

4

5 בסעיף 1.1 להסכם נאמר:

6

7 "מבלי לפגוע במוסכם בפרקים ב' וגי' לעיל (פרקים הדנים באופן
8 ספציפי בבית באשקלון ובמכונות - מ"ש) כל זכות אחרת או נכס
9 אחר, שירכשו הצדדים או מי מהם, במהלך הנישואין - יהיו שייכים
10 לשניהם, בחלקים שווים, אף אם יירשמו בפועל, בשמו של מי מהם,
11 לבדו".

12

13 הנתבע והנתבעת הסכימו, איפוא, במפורש, על שיתוף בנכסים שייצברו במהלך
14 נישואיהם, פרט לבית באשקלון ולמכונות - לגביהם הסכימו בני הזוג על הסדר
15 ספציפי, שאינו רלוונטי לענייננו, כאמור לעיל.

16

17 ככלל, קשר הנישואין מקים לא רק חזקת שיתוף בנכסים אלא גם חזקת שיתוף
18 בחובות. על כך נאמר בע"מ 1967/90, גיברשטיין נ' גיברשטיין, פד"י מו(5)665, 665:

19

20 "... כל אימת שנהנה אחד מבני הזוג ממעשה ידיו של בן זוגו, מדוע
21 יהא שותף לרווחים בלבד, ואילו בהפסדים ובהוצאות יישא בן הזוג
22 האחר לבדו! אם מתחלק בן הזוג האחד עם בן הזוג השני במה שזה
23 הרוויח מעסקיו, כיוון שתגם ליטאמץ המשותף במישור המשפחתי,
24 מדוע לא יתחלק עמו גם בהתחייבויות בהם התחייב השני למען אותו
25 יטאמץ משותף? בנדון זה מוצאים אנו את דבריו של השופט ברנזון
26 בע"מ 446/69 בעמ' 820 מול אות השוליים ג:

27

28 "... הצדק דורש והדעה נותנת שבן זוג אחד אינו יכול ואינו צריך
29 להיות רק הנהנה מהשותפות עם בן הזוג השני בנכסו המשפחה בלי
30 לשאת גם בעול החובות שנעשו בייצור או ברכישת הנכסים או

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 בהוצאות השוטפות של המשפחה. למשל, הלואה שנלקחה
2 ומשכנתה שנעשתה על נכס מנכסי המשפחה, אי אפשר להעלות על
3 הדעת שבן הזוג שאינו מופיע כלוה משום שהנכס רשום על שם בן
4 הזוג השני יוכל לפטור את חלקו מלשמש בטוחה לפרעון החובי".

5

6 גם בדו"א 8791/00, **אניטה שלום נ' טוינקן**, (לא פורסם) בסעיף 15 לפסק הדין נאמר:

7

8 "הנה כי כן, חזקת השיתוף בחובות הינה חזקה מקבילה ומשלמה
9 לחזקת השיתוף בזכויות ... השיתוף בחובות משלים את השיתוף
10 בזכויות ומשקף את התפיסה לפיה השיתוף המשפחתי מתקיים לא
11 רק בשעת רווחה כי אם גם בשעת מחסור; בני הזוג שותפים הם לא
12 רק לרווחים ולזכויות, כי אם גם להפסדים ולחובות. כך עולה
13 מכוונתם המשותפת של בני זוג, כפי שהיא עולה מחייהם המשותפים
14 ומעמלם המשותף לקיומו וקידומו של התא המשפחתי".

15

16 עם זאת, כבר נפסק, כי לחזקת השיתוף בחובות ישנם מספר חריגים. חריגים אלה,
17 מתייחסים כולם למצב בו מדובר בחוב אישי במהותו, שלא נוצר בדרך הרגילה של חי
18 הנישואין, אלא בדרך של פעולה חריגה. כך למשל, במקרה בו נוצר חוב כספי עקב
19 "מניפולציה כספית" של אחד מבני הזוג (ע"א 1967/90 שצויין לעיל). כך גם טקום בו
20 החוב הכספי הוא תוצאה של הפרת נאמנות כגון הוצאות הבעל להחזקת פילגש (ע"א
21 677/71, **זוד נ' זוד**, פד"י כו(2) 457, 461, 464). כך גם כאשר מדובר בחוב הנובע
22 ממשחקי הימורים ו"ודאי חוב הנובע ממעשים מוקפזקים ופלייליים" (ת"א[ת"א]
23 2380/02, **סוזאייב נ' מכנס** (לא פורסם) - ניתן ביום 1.1.12 - בסעיף 10 לפסק הדין).

24

25 בענייננו, הנתבעת גולה בתרמית מכספי התובעת, ועל כך אין חולק. עסקינן במעשה
26 בעל אופי פלילי, וממילא אין כל הצדקה לחייב את הנתבעת טבח חזקת השיתוף -
27 לשאת בתוצאות חטאיה של אשתו. כך נאמר בענין זה בת"א 2380/02 הנ"ל:

28

29 "לו עסקינן היינו בתביעה בגין חוב של הנתבע אשר נוצר במהלך
30 הרגיל של חי הנישואין, כגון הלואה, משכנתא, רכש של מכונית,

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 חוב שכייד וכיוצא"ב - אין ספק כי אף הנתבעת הייתה חבה בו טכח
2 הילכת השיתוף, אלא שבענייננו מדובר בחוב הנובע מעבירת גניבה
3 ולא בנקל יחייב בית המשפט בן זוג לשאת בחטאת בן זוגו ... לא
4 אחייב את הנתבעת לשאת בחשבת כספי הגניבה רק בשל היותה בת
5 זוגו של הנתבעי.
6
7 כך גם במקרה שבפנינו, אין לקבל את טענת התובעת ולחייב את הנתבע בסכום
8 התביעה רק משום שבמועד הרלבנטי לגניבה היה נשוי לנתבעת. וזאת מכח הלכת
9 השיתוף בנכסים. טענה זו מתעלמת מההלכות הפסוקות, כפי שמורטו לעיל, ולפיהן
10 אין מקום לחייב אדם בפרעון חובות, שנוצרו על ידי בן זוגו שלא במסגרת הרגילה של
11 חיי הנישואין של אותם בני זוג.
12
13 ידיעות הנתבע על מעשי הגניבה
14 מאידך יש לקבל את טענת התובעת, כי הנתבע ידע ידיעה ממשית על מעשי הגזילה של
15 הנתבעת, וזאת החל מחודש אפריל 2006. מסקנה זו מתבקשת מכח הודאתו
16 המפורשת של הנתבע בענין זה כפי שיפורט להלן.
17
18 בסעיף 9 לתצהיר עדותו הראשית, העיד הנתבע:
19
20 "בערב פסח בשנת 2006, ביקשה ממני שושנה (הנתבעת - נ"ש) כי
21 אלך להפקיד 2 המחאות שקיבלה ממנהלה ממקום עבודתה הקודם,
22 לחשבון הבנק המשותף שהיה לנו, בעוד היא נסעה עם ילדינו לבית
23 הוריה ואני הייתי אמור להצטרף אליהם מאוחר יותר
24 ...
25 פתחתי את 2 המעטפות וראיתי, כי אחת מהמחאות הינה המחאה
26 הרשומה לטובתי, המשוכה ע"ש חברת זנוה. הואיל ותנאי הגיע, לא
27 נותרה לי הברירה אלא להפקידם.
28 כשיצאתי מהבנק, מיד התקשרתי לשושנה ושאלתי לפרש הענין ...

בית משפט השלום בפתח תקוה

ת"א 5419-08 זונה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 על אף תשובתה זו, המשכתי לחקור בענין ... שושנה ביקשה ממני
2 להרגע ואמרה לי שהכל בסדר, שאגיע לבית הוריה והיא תדבר
3 איתי".

4
5 בסעיפים 10-11 לתצהירו, ממשיך הנתבע ומעיד:

6
7 "הגעתי לבית הוריה והעברנו את ליל הסדר, כאשר בלילה שוב
8 ביקשתי משושנה (הנתבעת - נ"ש) שתספר לי מה העניין, כיוון
9 שתחושותיי לא היו טובות, על אף התשובות שענתה לי. לאחר
10 לחצים כבדים מצדי, נשברה שושנה והחלה לספר לי כי עשתה טעות
11 גדולה וכי היא הוציאה במרמה כספים מהמעסיק שלה בחברת זנווה
12 (הנתבעת - נ"ש) ... באותו הערב עולמי חרב עליי, לא יכולתי לעכל
13 את הבשורה המרה".

14
15 גם בבית המשפט (עמ' 3 לפרוטוקול, שורה 29; עמ' 4 לפרוטוקול, שורה 1) העיד
16 הנתבע:

17
18 "בליל הסדר 2006 זו חיתה פעם ראשונה שנכנסתי לאינטרנט וראיתי
19 סכומים שלא ידעתי שנכנסו לחשבון".

20
21 בעמ' 18 לפרוטוקול, שורות 25-28 חזר הנתבע והעיד:

22
23 "ש. מתי גילית לראשונה שאשתך גונבת כספים מהחברה.
24 ת. כשהיא הודתה ובכתה ואמרה שעשתה טעות ולקחה שיקים
25 וזייפה, וזה היה מספיק לי זה היה בערב פסח בלילה, אני לחצתי
26 אותה בשאלות ורציתי לברר משהו לגבי החשבון בנק, היא בכתה
27 ואמרה שעשתה טעות".

28
29 גם בעמ' 19 לפרוטוקול בשורה 9, העיד הנתבע:

30
8 מתוך 16

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שוטנה אח'י

1 "כלילה שהיא בכתה ידעתי שיש בעיה גדולה".

2
3 קשה יותר השאלה, האם ידע הנתבע על מעשי הגניבה, קודם למועד זה. לענין זה
4 אתייחס בהמשך.

5
6 הנתבע, ידע, איפוא, כבר בערב חג פסח 2006, על מעשיה של הנתבעת, אשתו.

7
8 חרף ידיעתו על מעשי הנתבעת, הנתבע בחר שלא להגיש תלונה למשטרה (עמ' 20
9 לפרוטוקול, שורה 20) ולא החזיר את הכסף הגנוב לתובעת (עמ' 19 לפרוטוקול, שורות
10 13-15). התחבטתי לא מעט בשאלה אם היה על הנתבע לדווח למי מהגורמים
11 הרלוונטיים, לרבות התובעת, אודות מעשיה של אשתו. מדובר בשאלה, המעוררת
12 קושי מוסרי ואנושי רב, במיוחד נוכח העובדה, שמדובר במערכת יחסים בין בני זוג
13 הנשואים זה לזו ולהם ילדים משותפים. תהא התשובה לשאלה זו, אשר תהא, ברי כי
14 השאלה, האם על הנתבע להשיב לתובעת את כספי הגניבה, אינה נגזרת מן העובדה,
15 שהנתבע לא דיווח על הגניבה, כי אם מן השאלה, האם נהנה הנתבע מכספי הגניבה
16 אם לאו (וראו בענין זה גם את האמור בת"א 2380/02 הנ"ל, סעיף 11 לפסק הדין).

17
18 בשולי הדברים ולמעלה מן הצורך יצויין, כי הנתבע לא הסתיר באופן מוחלט את
19 מעשיה של אשתו. כטענת התובעת. הנתבע סיפר, כי לאחר גילוי מעשה הגניבה, הוא
20 התייעץ עם עורכי דין (עמ' 21 לפרוטוקול, שורות 32-30) כך גם התברר, כי הנתבע
21 סיפר על מעלילה של אשתו לשניים מהבריו - מר נסים פרנק (עדותו של מר פרנק בעמ'
22 16 לפרוטוקול, שורות 23-25) ולמר משה אלבו (עדותו של מר אלבו בעמ' 17
23 לפרוטוקול, שורות 29-30). התנהגות זו מעידה על כך שהנתבע היה אובד עצות כמו גם
24 נתון במצוקה גדולה ולא ידע כיצד עליו לנהוג באותן נסיבות שנכפו עליו בעל כרחו.

25 26 הנאת הנתבע מכספי המעילה-האומנם?

27 התובעת טוענת, כי הנתבע נהנה מכספי הגניבה. טענתה זו של התובעת מבוססת הן על
28 עצם קיומו של חשבון בנק משותף לנתבעת ולנתבע בו הופקדו - כך על פי הנתען -
29 השיקים המזוייפים ונכנסו כספי הגניבה (עדותו של מר המרשל בעמ' 11 לפרוטוקול,
30 שורות 23-25; עמ' 12 לפרוטוקול, שורה 5) והן על רמת חיים גבוהה ממנה נהנו בני

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה האח'

- 1 הזוג, שאינה תואמת -כך על פי הנטען - את הכנסות בני הזוג (עדותו של מר המרשלג
2 בעמ' 12 לפרוטוקול, שורה 32 ; עמ' 13 לפרוטוקול, שורה 1).
- 3
- 4 ראשית תידון סוגיית החשבון המשותף. לתצהיר עדותו הראשית של מר המרשלג
5 צורפו תדפיסי תנועות בחשבון מסי 105-351539, בבנק הבינלאומי הראשון בע"מ, החל
6 מיום 7.1.04 ועד 10.11.08 - נספח יא2 לתצהיר.
- 7
- 8 סעיין בתמציות החשבון עלות העובדות הבאות :
- 9
- 10 • עד ליום 16.4.06 היה החשבון על שם "אפרתי מרדכי אפרתי שושנה" - תיינו,
11 חשבון משותף של הנתבעת והנתבע. לפרק זמן של חודש נוסף, היינו, החל מיום
12 20.4.06 ועד ליום 25.5.06 נרשם החשבון בתמציות החשבון על שם "אפרתי
13 מרדכי ואו שושנה".
 - 14
 - 15 • החל מיום 7.1.04 ועד ליום 16.4.06, ניכר כי לחשבון משותף זה הופקדו עשרות
16 שיקים שונים בסכומים הנעים, על פי רוב, בין 2,000 ₪ ל- 4,000 ₪.
 - 17
 - 18 • לתצהיר עדותו הראשית של מר המרשלג צורפו גם מספר העתקי שיקים
19 מזוייפים - נספחי יג2, הנחזים כשיקים שנמשכו על ידי התובעת לפקודתו של
20 הנתבע. הצלבת נתוני אותם שיקים עם תמציות החשבון מצביעות על כך שאכן
21 שיקים מזוייפים אלו הופקדו בחשבונם המשותף הנ"ל של הנתבעת והנתבע.
22 כך למשל - שיק בסך 2,198 ₪, ז"פ 28.11.05, מופיע בתמצית החשבון המשותף
23 מיום 5.12.05 ; שיק בסך 2,183 ₪, ז"פ 5.2.06, מופיע בתמצית חשבון מיום
24 17.2.06. לתצהיר עדותו של מר המרשלג צורפה גם רשימה ארוכה של שיקים
25 מזוייפים - נספח יג1. נתוני תמציות החשבון מעידים, כי גם אלו הופקדו
26 בחשבון המשותף. גם דו"ח החוקר אמיר גלייברמן, שצורף כנספח ב לתצהיר
27 עדותו של מר המרשלג קובע בסעיף י לדו"ח החקירה, כי חשבון 351539 הנ"ל -
28 החשבון המשותף לנתבע ולנתבעת - הינו אחד מהחשבונות לגביהם נמצאו
29 "עקבות המורים על הפקדת כספים שנמשכו שלא כדין מחשבונות חברת זנוה
30 (1984) בע"מ (התובעת-ני"ש)".

בית משפט שלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1
2 בפני די ראיות, איפוא, המעידות על כך ששיקים מזוייפים, שנמשכו מחשבון הבנק של
3 התובעת, אכן הופקדו בחשבון המשותף של הנתבע והנתבעת. התובעת הוכיחה,
4 איפוא, טענה זו.

5
6 אלא שבכך לא די. יש לבחון האם החשבון המשותף שימש כחשבון ממנו שולמו
7 הוצאות שונות המיטיבות ומעשירות גם את הנתבע, וכלשון כב' השופטת שבח בת"א
8 2380/02 הנ"ל:

9
10 "יש לבחון אם הנתבעת נהנתה, חרף כל האמור לעיל, מכספי הגניבה,
11 ובהינתן תשובה חיובית לשאלה זו, לא תצא מטורח בלא כלום.
12 אמנם הוכח כי לא נעשתה העברה ישירה כלשהי מחשבון הנאמנות
13 לחשבון הנתבעת ו/או לחשבונות המשותפים, אולם הוכח כי
14 הנתבעת נהנתה מכספי המעילה" (סעיף 11 לנסק הדין).

15
16 במקרה דנן הדברים אף חמורים יותר, כאשר הוכח, שכספי הגניבה הורמו לחשבון
17 הבנק, שהיה משותף לנתבעת ולנתבע.

18
19 הנתבע העיד, כי לא נגע בכספי הנתבעת (עמ' 4 לפרוטוקול, שורה 30). בפועל, עיון
20 בתמציות החשבון המשותף מלמד, כי מחשבון זה שולמו, באופן שוטף, תשלומים
21 כדלקמן: תשלומי משכנתא הן לבל"ל והן לבנק הפועלים, תשלומי עיריה, חשבונות גג,
22 טלפון, חשמל, תשלומי ביטוח, הפקדות לתכניות חסכון וכיוצא באלה הוצאות
23 שוטפות, חקשורות לניהולו הרגיל והשוטף של משק ביתם של הנתבעת והנתבע.

24
25 המסקנה העולה מן הדברים הינה, כי הוכח, שבמשך התקופה בה היה חשבונם של בני
26 הזוג חשבון משותף - וזאת עד לחודש יוני 2006 - נהנה הנתבע מפירות הגניבה.

27
28 הנתבע טוען, כי כל אותה עת לא ידע על מעשיה של אשתו, אלא למד על כך מפיה,
29 לראשונה, בערב חג פסח 2006, כאמור לעיל. אולם, גם אם הנתבע לא ידע ידיעה
30 ממשית אודות הגניבה בכל אותה תקופה - משנת 2004 ועד שנת 2006, הרי שבכל

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שושנה ואח'

1 מקרה נהנה מפירוטתיה. הכספים שהוציאה הנתבעת מהתובעת שלא כדין שימשו את
2 שני בני הזוג לתשלום הוצאותיו השוטפות של משק הבית המשותף אותו ניהלו יחדיו.
3 כספים אלו הגיעו לידי הנתבעת והנתבע כאחד, שלא כדין, והם נהנו מהם. משכך על
4 בני הזוג להשיב הכספים.

5
6 בנסיבות אלה, מיעה שהוכח כי השיקים המזוייפים הופקדו בחשבון המשותף מכנו
7 שילמו בני הזוג הוצאות שוטפות הנחוצות לניהול משק ביתם המשותף - אין מוס
8 מחיובו של הנתבע בהשבת כספי הגניבה, שהופקדו בחשבון המשותף עד לחודש יוני
9 2006.

10
11 דין דומה בכל הנוגע לכספים שהופקדו במרמה בחשבון האמור - החל מחודש יוני
12 2006 ועד לסוף שנת 2008, דוגמת השיקים שהעתקיהם צורפו כנספח 11-4 לתצהיר
13 עדותו של מר המרשלב.

14
15 אכן, הוכח כי הנתבע כבר ידע בפסח 2006 אודות הגניבה.

16
17 הנתבע טוען בסעיף 17 לתצהיר עדותו הראשית כי החל משנת 2006 נערכה הפרדה
18 מוחלטת בין חשבון הבנק שלו ובין חשבון הבנק של הנתבעת - אשתו. אכן, מעיון
19 כתמציות החשבון המשותף, עולה כי החל מחודש יוני 2006, הפך החשבון המשותף
20 לחשבון הרשום על שמה של "אפרתי שושנה" - הנתבעת - בלבד. הנתבע חדל, איפוא,
21 מלהיות בעלים בחשבון בו הופקדו השיקים המזוייפים. הנתבע פתח חשבון בנק נפרד,
22 שמשפרו 170186 (סעיף 16 לתצהיר עדותו הראשית של הנתבע). אכן, חשבון זה אינו
23 מופיע בדו"ח החוקר כאחד מהחשבוניות בהם הופקדו כספים שנמשכו שלא כדין
24 מהתובעת. גם מר המרשלב טודה בכך (עמ' 13 לפרוטוקול, שורות 10-8).

25
26 יחד עם זאת, מתמציות החשבון, שחיה משותף עד לשנת 2006 ונרשם מאז על שמה
27 של הנתבעת בלבד, ניכר כי תשלומים שוטפים המשותפים לבני הזוג - כגון תשלומי
28 מסים שונים, גז, טלפון, תשלומי ביטוח חיובי כרטיסי אשראי, הפקדות בתכניות
29 חסכון ועוד - המשיכו להיות משולמים מתוך חשבון זה. זאת חרף היותו רשום
30 מאותה עת על שמה של הנתבעת בלבד. יודגש; הנתבע והנתבעת המשיכו להיות

בית משפט שלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנות (1984) בע"מ נ' אפרתי שוטנה ואח'

1 נשואים זה לזו עד לסוף שנת 2008, אז נפרדו דרכיהם והם התגרשו ועדותו של הנתבע
2 בעמ' 3 לפרוטוקול, שורה 29). מירוש הדבר, כי הרף הפרדת החשבונות המשיכו
3 הנתבעת והנתבעת - מאז 2006 ועד סוף 2008 - לנהל משק בית משותף, תוך שהם
4 ממשיכים יחדיו להנות מפירות הגניבה ולשלם מהם את הוצאותיהם השוטפות
5 והמשותפות. באותם שנים ועד לפירוד בשנת 2008 המשיכו בני הזוג לחיות יחד תחת
6 קורת גג אחת ותוך ניהול משק בית משותף. בפרק זמן זה המשיכו הצדדים להנות
7 מפירות הגניבה, כאשר מתוך חשבון הבנק בו הופקדו כספי התיבעת שולמו הוצאותיו
8 השוטפות של משק הבית המשותף.

9
10 נוכח כל האמור לעיל, אני קובע כי גם על הנתבע לחשיב לתובעת את סכומי הכסף,
11 שהנתבעת נטלה טמנה במרמה ושלא כדין ואשר הופקדו לחשבון 351539-105 החל
12 מתאריך 7.1.04 ועד ליום 10.11.08.

13
14 התובעת טוענת עוד, כי חלק מהכספים שניטלו ממנה שלא כדין, הופקדו גם בחשבון
15 אחר של הנתבעת - חשבון מספר 357359. התובעת מצביעה על כך כי מחשבון זה
16 נעשתה העברת מזומן לידי הנתבע בסך 3,000 ₪ (סעיף 21). לתצהיר עדותו של מר
17 המרשלג). אכן, מעיון בתדפיס הבנק, נספח יד לתצהירו של מר המרשלג, עולה העברת
18 מזומן מחשבון זה של הנתבעת - לחשבון של הנתבע. הוכח, כי הנתבעת לא ניסתה
19 לשלול מהנתבע את ההנאה מפירות הגניבה. הראיה לכך, שהחלק האזי של כספי
20 הגניבה הופקד בחשבון הבנק המשותף לבני הזוג, כאשר כספים אלו משמשים למילוי
21 צרכי הבית המשותף לבני הזוג. גם מהחשבון האחר הועברו כספים תן לחשבון הבנק
22 של הנתבע והן לחשבון המרכזי, שנידון לעיל, שממנו מונו הוצאות הבית. ניתן בהחלט
23 להניח, כי ההפקדות בחשבון האחר ברצונו מתוך נסיון לשטש עקבות הגניבה, אך
24 ודאי שלא מתוך רצון לשלול ההנאה מפירות הגניבה מהנתבע.

25
26 ומה באשר לטענה בדבר רמת חייהם של הנתבע והנתבעת כמעידה גם היא - לטענת
27 התובעת - על הנאתו של הנתבע מכספי המעילה?

28
29 בתקופה הרלוונטית לגניבה תן הנתבע והן הנתבעת היו שכירים. הנתבע עבד באותה
30 עת ואף כיום, כנהג אוטובוס בחברת אגד, לאחר מכן בחברת "שיא סיורים" ולעיתים

בית משפט השלום בפתח תקווה

תי"א 5419-08 זנות (1984) בע"מ נ' אמרתי שושנה ואח'

1 כנהג מוגנית. משכורתו החודשית הממוצעת של הנתבע הינה בסך 6,000 ₪ (עדות חברו
2 של הנתבע - מר משה אלבו עמי' 18 לפרוטוקול, שורות 8-11). הנתבעת הינה מנהלת
3 חשבונות במקצועה, וגם היא עבדה כשכירה, בתחילה בחברת "און סוגנים" ולאחר
4 מכן אצל התובעת (סעיף 5 לתצהירו של הנתבע). הכנסתה החודשית של הנתבעת
5 עמדה על סך 7,000 ₪ (עדותו של הנתבע בעמי' 23 לפרוטוקול, שורה 23). יתכן
6 שהעובדה כי הנתבע והנתבעת נסעו מדד פעם לחו"ל - לתורכיה ולספרד - (עדותו של
7 מר המרשלג בעמי' 13 לפרוטוקול, שורה 1) אין בה לכשעצמה כדי להעיד על שימוש
8 בכספי המעילה דווקא. אין זה יוצא דופן וזאו מעורר חשד כלשהו מקום בו בני זוג
9 העובדים ומשתכרים למחיתם, נוסעים מפעם לפעם לחו"ל

10
11 לא כך בכל הנוגע לרכישת דירת הגן ברחוב קלישר בראשון לציון (להלן - **הדירה**).
12 הנתבע מאשר בעדותו, כי בשנת 2008, כאשר מזה שנתיים יודע הנתבע אודות הגניבות
13 שמבצעת הנתבעת, רכשו בני הזוג יחד דירת גן מפוארת בת 5 חדרים, שתי חניות
14 וחצר פרטית (עמי' 19 לפרוטוקול, שורות 20-22). גם בתצהיר עדותו מספר הנתבע על
15 רכישת הדירה כאמור, תמורת סך של 1,780,000 ₪ (סעיף 31 לתצהיר). הנתבע הסביר
16 בסעיף 31 (ד) לתצהירו, כי מימון עסקת רכישת הדירה נעשה באמצעות מכירת הדירה
17 הקודמת של בני הזוג (חוזה המכר צורף כנספת ו' לתצהיר עדותו של הנתבע) וכן
18 באמצעות לקיחת משכנתא בסך 770,000 ₪. עסקינן - לדבריו של הנתבע - בסכום
19 החזר חודשי של כ- 5,000 ₪, בעוד סכום החזר המשכנתא תקודמת של בני הזוג עמדה
20 על סך 3,500 ₪ (עדותו של הנתבע בעמי' 22 לפרוטוקול, שורות 9-12). אין ספק, כי
21 לנוכח מימון ההוצאות השוטפות מכספי הגניבת יכולים היו הנתבעים להרשות
22 לעצמם שיפור משמעותי בתנאי המגורים שלהם, למרות שהדבר היה כרוך בהעלאה
23 דרטתית של סכום החזר המשכנתא החודשי

24
25 סיכומים של דברים, הוכח בפני, כי החל משנת 2004 ועד שנת 2008, הנתבע נהנה
26 מכספי הגניבה, והמשיך להנות מהם גם לאחר שנילה את דבר הגניבה. לפיכך חב הוא
27 בהשבת כספי הגניבה ביחד ולחוד עם הנתבעת.

28
29 מחקירתו של מר המרשלג מתברר, כי החל משנת 2006 ועד שנת 2008 חשד שהנתבעת
30 טועלת בכספי הנתבעת (עדותו של מר המרשלג בעמי' 9 לפרוטוקול, שורות 21-24). יחד

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אמרתי שושנה ואח'

1 עם זאת, בהעדר הוכחה חד משמעית, התובעת בחרה להשאיר את הנתבעת בעבודתה
2 ובתפקיד אותו מילאה, מנהלת חשבונות (עדותו של מר המרשל בעמ' 10 לפרוטוקול,
3 שורות 9-16). אין בכך כדי לפטור את הנתבע מאחריותו ומחובתו, ביחד ולחוד עם
4 הנתבעת, להשבת מלוא הכספים שנגנבו על ידי הנתבעת, ואשר שימשו את בני הזוג,
5 הנתבע והנתבעת, כאחד.

6
7 סכום התביעה
8 התובעת עמדה בנטל המוטל עליה והוכיחה, כי סכום הנגיבה המצטבר עומד על סך של
9 2,185,000 ₪. הוצגו אסמכתאות וטבלאות סיכום, אשר צורפו לתצהיר עדותו של מר
10 המרשל. שום שאלה לא הוצגה למר המרשל בחקירתו הנגדית בנוגע לסכום הנגיבה
11 הנתען ולאמור בטבלאות הסיכום, המצורפות לתצהיר עדותו. גם בסיכומי טענות
12 הנתבעים לא נאמר דבר של ממש בעניין זה, למעט אמירה סתמית, כי התובעת לא
13 הוכיחה את סכום התביעה.

14
15 בנסיבות אלו, ולאחר עיון באמור בתצהיר עדותו של מר המרשל על נספחיו יש
16 לקבוע, כי התובעת עמדה בנטל, המוטל עליה, גם בענין זה והוכיחה את סכום
17 התביעה.

18
19 סיכום
20 הנתבע ישלם לתובעת סך של 2,185,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק
21 מסוועד הגשת התביעה, 12.10.08, ועד התשלום המלא בפועל.

22
23 בנוסף ישא הנתבע בהוצאות התובעת. כמו כן ישא הנתבע בשכ"ט בייכ התובעת בסך
24 90,000 ₪ בצירוף הפרשי הצמדה וריבית כחוק מחיוב ועד התשלום המלא בפועל.

25
26 החיוב בהתאם לפסק דין זה הינו ביחד ולחוד עם חיובה של הנתבעת בהתאם לפסק
27 הדין שניתן נגדה ביום 4.12.08.

28
29 ניתן היום, כ"ב שבט תשע"ב, 15 פברואר 2012, בהעדר הצדדים.

30

בית משפט השלום בפתח תקווה

ת"א 5419-08 זנוה (1984) בע"מ נ' אפרתי שוישנה ואח'

- 1 נחום שטרנליכט, שופט
- 2
- 3
- 4
- 5
- 6